

Institutiones Canonicæ

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

III. Sine possessione præscriptio non procedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](#)

cat Ecclesia. Cap. auditis. 15. de præscripto.

(G) Qui titulum præscriptionis allegat, & postmodum privilegium impetrat, si consummata erat præscriptio, ejus juri renuntiâsse videtur, si nondum erat consummata, post impetratum pri-

vilegium bonam fidem amittit, & ideo secundum Canones non præscribit. Cap. veniens. 19. de præscripto. Si igitur Nicephorus controversos pagos absque sub- & obreptione Dicecisi sue Pontificio diplomate uniri impetravit, cessat omne jus & titulus præscriptionis.

REGULA III.

Sine possessione præscriptio non procedit.

Quæres primo. Quid est possesso? *R.* Est detentio rei, juris & animi adminiculo. Dicitur: *Juris*: quia gaudens effectibus & fructibus possessionis ad rem possidendam juris impotens esse non debet, quemadmodum Laici ius decimarum aliisque jura spiritualia possidere nequeunt. Dicitur: *Animi adminiculo*: nempe intentione & animo rem ut suam habendi, hinc depositarius non est possessor, quia rem alienam custodiendi tantum tenet animo; commodatarius, usurarius, conductor, &c. non proprio, sed alieno nomine possident, & tantum animo re alienâ utendi.

Quæres secundo. Quotuplex est possesso?

R. Alia propria, alia impropria est; propria corporalium, impropria incorporalium rerum est, ut beneficia, juris eligendi, venandi, servitutum possesso, quæ proinde quasi possideri dicuntur. Alia est naturalis, alia civilis. Na-

turalis est, cum quis naturaliter animo & corpore rem tenet, & eidem infistit; civilis est, cum quis rem animo detinet, ut si quis fundum animo & corpore adeptus peregrè proficiscitur, nemine in fundo relicto, animo tamen sibi eundem detinendi.

Quæres tertio. Quis hujus Regula sensus?

R. Præscriptio sicut non est, dum inchoatur, sic inchoata non procedit, nec perficitur, si possesso toto tempore ad præscriptionem de jure requisito non continuetur, sed quomodocunque amittatur: quia præscriptio in continuacione possessionis tempore & modo à legibus ac Canonibus constituto fundatur, ideo sicut deficiente aut sublato fundamento ædificium necessariò corruit, ita quoque deficiente, ablata, amissa & interrupta possessione inchoata aufertur, vel interrupitur præscriptio?

Quæres quarto. Quot modis possesso interrupitur?

R.

R. Duobus: *Naturaliter & civiliter.*
Naturaliter interrupitur, quando quis
 vel à possessione violenter, nec eam fla-
 tim recuperat, vel rem possessam sponte
 dimittit. *Civiliter* interrupitur, quan-

do ius possidendi per actum juridicum,
 ut per citationem, litis contestationem,
 & maximè per sententiam in dubium
 vocatur.

C A S U S.

Orosius Jurisconsultus defendit Mar-
 tinum Abbatem contra Ordinari-
 um suum, qui ei officium Præsidis Con-
 siliī Ecclesiastici abstulit, quod alias Præ-
 decessores ejus ab immemoriali tempore
 administrarunt, hunc *Orosius* titulo præ-
 scriptoris tueri conatus est. (A) Sed li-
 tem sumptuosam Abbas perdidit. Pro
 sumptibus autem Advocarie *Orosio* certi
 pagi decimas Conventu sciente & non
 contradicente concessit, cum conditio-
 ne, ut decimæ receptis sumptibus ad
 monasterium redirent. (B) Cum decimæ
 paulatim in oblivionem venissent, &
 Martinus vivere desisset, Successor Ab-
 bas easdem repetere cœpit, cui oppo-
 suit *Orosius* se eas jam præscripisse, cum

ipsas ultra 40, annos possedisser. (C) Per
 amicabilem compositionem monaste-
 rium decimas recepit, sed Abbas Perso-
 natum filio *Orosiu*, qui necdum Cleri-
 cus erat, nec animum clericandi positivè
 habebat, contulit. (D) Ex post primâ
 tonsurâ initiatus pluribus annis munda-
 nis vanitatibus deditus beneficium re-
 nunt, & per substitutum administravit,
 ab Ordinario tandem vel Ordines ad
 Personatum requisitos suscipere, vel be-
 neficio cedere jussus, illud dimittere
 prælegit. (E) Substitutus in Personatu-
 se titulo possessionis & inde juris quæsti
 manutenere, nec cedere volebat, donec
 sibi de alio beneficio provisum esset. (F)

R E S O L U T I O.

(A) Si præsidium in consilio Ecclesiasti-
 co Martini Antecessoribus non
 intuitu personarum, sed Abbatialis
 dignitatis collatum, eique perpetuo
 annexum fuerit, recte *Martinum*
 defendit *Orosius*, cum reale sit privile-
 gium, quod ad Successores transire nos-
 citur, juxta Reg. autem 16. de reg. jur.
 in 6. decet concessum à Principe benefi-
 cium esse mansurum. Quamvis ergo Suc-
 cessor privilegium concedentis hoc

ipsum absolutè revocare valeat, requi-
 rit tamen naturalis honestas, & Principis
 dignitas, ut privilegium maneat, ne
 illudere videatur, & inconstantia ar-
 guatur.

Si præsidendi officium personale so-
 lum fuerit, quia v. g. propter Abbatum
 istius monasterii dexteritatem, doctri-
 nam & experientiam singularem ipsi
 committi solitum, contra Regulam pec-
 cavit *Orosius Martinum* ex capite præ-
 scriptoris

scriptionis defendendo, licet enim *Martinus* officium memoratum cum Antecessoribus suis possederit, non currebat tamen prescriptio, eò quod non proprio, sed Ordinarii nomine illud possiderent. *Cap. si diligenti. 17. de prescript.*

(B) Quia temporalis solum erat decimarum alienatio, taciturnitas Capituli Regularis pro consensu habebatur. *Cap. continetur. 2. de his que fiunt à Pralat.*

(C) Iterum contra *Regulam* jus præscriptionis opponit *Orosius*, cum nomine alieno & animo decimis ad tempus tantum fruendi hucusque possederit, nec ipsas nomine proprio possidere potuerit, utpote incapax juris hujus spiritualis, *cap. quamvis. 17. de decim.*

(D) Si cum implicito pacto *Orosii* filio facta Personatus collatio, ut decimæ monasterio redderentur, simoniaca est & invalida. *Cap. fin. de pact.* Quamvis ex alio capite simul invalida sit, quia videlicet primâ tonsurâ nondum initiatus erat, *cap. fin. de tempor. ordinat. in 6.* Cùm Laici beneficia Ecclesiastica possidere non possint, qua de causa nec *Regulâ Cancelleriae* de triennali tueri sese valebat; hæc enim præter titulum coloratum capacitatem supponit possidentis.

(E) Quia beneficia Deo consecratis personis ob sacram & spiritualem functionem conceduntur. *Cap. fin. de prescript. in 6.* Justè Episcopus, cui beneficiorum Canonicam administrationem procurare incumbit, Personatistam vel ad personale personatus servitum, vel ad beneficij depositionem compellere potuit. Gratis autem disjunctive præcepit, cum absolute tantum ad deponendum beneficij titulum cogere potuisset, siquidem primæ tonsuræ susceptio non revalidat collationem antè invalidè factam, cum non firmetur tractu temporis, quod de jure ab initio non subsistit. *Reg. 18. de reg. iur. in 6.* Quare beneficium toto illo tempore, quo filius *Orosii* ejus titulum gessit, vacavit, & omnes fructus ex eo perceptos exceptâ parte pro salario substituti deputata, restituere sive ad causas pias applicare tenebantur.

(F) Quia substituti possessio non proprio, sed alieno nomine fuit, ex ea jus sibi acquirere non potuit per *Regulam*, & cit. *cap. si diligenti. 17. de prescript.* Ex fratribus tamen à principali perceptis præstiti obsequi debet recipere mercedem.

RE-